

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 3.

Fjerde Sessions anden Samling.

1ste Møde.

Måndagen d. 7. Marts.

(Fortf.).

Ordførelsen: De ærede Medlemmer af Thinget ville selv have bemærket, at den sidste Tale, som oplæste Tydel om, hvorvidt jeg havde refereret rigtigt eller ikke, eller rettere sagt, som påastod, at jeg ikke havde refereret rigtigt, selv har indrommet, at han i Afdelingen ikke har nedlagt nogen Protest imod den omtalte Hensigten eller Indstillingen til Thinget. Der forelaa dog ganske vist idetmindste fra min Side i Afdelingen et Forslag i denne Retning, og ogsaa jeg beråder mig paa Afdelingens Medlemmer i saa Henseende, at jeg virkelig der har påastaaet, at en saadan burde skee, og at Afdelingens Formand har antaget, at den skulde skee efter de Udtalelser, som i det Hele taget fandt Sted. (Flere Stemmer: Neil!) Jeg vil spørge de ærede Herrer, som nu saa stærkt ville benægte Sandheden af mine Ord, om de ikke burde have nedlagt Protest eller fordret en Afstemning, for at komme til et andet Resultat end det, der blev foreslaaet fra min Side? Men det have de ikke gjort; altsaa siger jeg med fuldkommen Ret, at jeg havde Grund til at antage, at det var hele Afdelingen, der i saa Henseende er bleven enig. Med Hensyn til det andet Valg, da har jeg meget nøie skjælnet imellem hvad der var Majoritetens og hvad der var Minoritetens Mening. Det er i det Hele taget noget vanskeligt, at gjøre saadanne Beskyldninger og at rejsfordiggjøre sig imod dem, naar der ikke er ført nogen Protocol over en sliq Forhandling; derfor kan jeg nu ikke andet end afvise disse Beskyldninger som ubegrundede, indtil man paa en ganske anden Maade kan bevise

dem. Et løst Udsagn af den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksberg, det gjælder ikke mere end hvad jeg her har sagt.

Den foreløbige Formand: Jeg troer, at det vil være bedst at affære en Discussion, som ikke kan gavne Sagen. Jeg troer, at, da der er yttret af Ordførelsen, at der ingen Afstemning har fundet Sted, og da det nu fremgaaer, at der er Nogle, som ere af en anden Mening end den, som Ordførelsen antager for hele Afdelingens Mening, saa foreligger det jo, at det ikke var hele Afdelingens Mening, og dermed troer jeg vi maae berolige os. Vi kan ikke nu, som Sagen staaer, indlade os paa nærmere at undersøge, hvorledes det virkelig stod til i Afdelingen; vi maae holde os til det Factum, at Afdelingen var uenig, og at der ikke er nogen Afstemning om, hvad der her skal opstilles som Afgjørende.

B. Christensen: Med Hensyn til de to Valg, om hvilke her fortrinnsviis vil være Tale, skal jeg, forsaavidt Valget i Lyngby angaaer, være ganske enig i Resultatet og selv i det Væsentlige af de Præmisser, hvorigjennem den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg (Hall) kom til sin Conclusion. Jeg hører til dem, der ikke lettelig og kun høist ugerne kan komme til det Resultat, at annullere et Valg, og med Hensyn til det i Lyngby maa jeg tilstaae, at hvormeget der end maatte ophyses med Hensyn til de Misligheder, der paaberaabes, saa er det mig dog klart, at saaledes som Sagen stiller sig i dette Dødblik og med Hensyn til det Stemmetal, begge Candidater havde, saa vilde det være, som ogsaa Rigsdagsmanden for Frederiksberg (Hall) yttrede, saavidt jeg husker, en Afvigelser fra hvad vi i denne Sal vistnok med god Føie tidligere have tagttaget, dersom vi enten ville udsætte eller tillintetgjøre selve